

Simon Júlia

PTE ÁOK, 6. évfolyam

2018/2019 1. félév

Krakkó, Lengyelország

Jagellonian University

Az Erasmusról először felsőbb évesektől hallottam, még évekkel ezelőtt. Bárki, akivel találkoztam és volt már Erasmusszal külföldön, csak biztatott, hogy éljek a lehetőséggel, jelentkezsek a programra. Később az egyetemen is voltak tájékoztató előadások, ahol a részleteket is megismertem.

A külföldön végzett szakmai gyakorlat nem volt ismeretlen számomra, már többször végeztem nyári gyakorlatot Magyarországon kívül. Ennek ellenére az Erasmust mégis egy különleges lehetőségnek tekintettem, hiszen ennyi időt még nem töltöttem egyhuzamban külföldön.

Abban teljesen biztos voltam, hogy jól fogom magam érezni és ez egy remek időszak lesz, viszont a nyelvi nehézségektől tartottam, ami be is igazolódott. Főleg a kórházi gyakorlat során akadtak nehézségeim. Az orvosokkal általában megértettem magam, viszont az ápolónők, kórházi asszisztensek gyakran nem beszéltek angolul, így sok kínos helyzet adódott a nyelvi nehézségek miatt. Ennek ellenére az orvosok, akikhez be voltam osztva, mindig igyekeztek mindent elmagyarázni a betegekkel kapcsolatban, és próbáltak minél több angolul beszélő pácienszt keríteni, akikkel el tudtam beszélgetni. Az angol programos hallgatókkal is egyre jobb viszonyba kerültem, így egyre jobban be tudtam illeszkedni a kórházi életbe. Emellett abszolút pozitív élmény volt számomra, hogy mindenki nagyon érdeklődő és kedves volt velem. Amint meghallották, hogy Magyarországról jöttem, mindenki előállt a magyar tudásával. A legismertebb mindenképpen a „köszönöm” és az „egészségedre” volt, de akadt aki, a „paradicsom”-ot és a „kürtőskalács”-ot is tudta.

Az utazással szerencsém volt, hiszen Krakkó nincs annyira messze, szüleim ki tudtak vinni autóval. Így nem kellett aggódnom a poggyász-súlyok miatt, mindent magammal tudtam vinni, amit szerettem volna. A szállásom az egyetemi orvosi kollégiumban volt. Az albérlet nagyon drága lett volna, a kollégium ára viszont csak 550 zloty (kb. 40.000 Ft) volt, emellett nagyon jó ismerkedési lehetőséget nyújtott, hiszen rengeteg diák lakott ott. Habár a városközponttól távolabb épült a kollégium, rengeteg plusz lehetőséget kínált. Voltak sportpályák, teniszoktatás, edzőterem, aerobik és zumba órák, amiket a diákok ingyenesen vehettek igénybe.

Krakkó a nagyobb lengyel városok közé tartozik, így minden téren széleskörűek voltak a lehetőségeim. A tömegközlekedés és az utazás tekintetében nagyon jól szervezetten működik a rendszer, így gyakorlatilag bárhova el lehetett jutni egy átszállással. A villamosok és a buszok pedig 10-20 percenként közlekedtek. Rengeteg a szórakozóhely, étterem, kávézó, múzeum és kulturális látványosság Krakkóban, így sohasem unatkoztam.

A szervezett programok nagyon sokszínűek voltak. Minden hétfőn rendeztek egy „Tandem language meeting”-et, ahol minden héten más ország mutatkozott be. Részt vehettünk táncórákon, sporteseményeken, moziesteken is. Sok utazást szerveztek, főleg a környékbeli látogatóhelyekre (pl. Wieliczka-i sóbánya, Auschwitz-Birkenau).

Összességében soha nem cserélném el ezt az élményt, hogy Krakkóban tölthettem három hónapot. Rengeteget új dolgot tanultam, sok emberrel ismerkedtem meg és sok szép színes élménnyel lettem gazdagabb. Pihentem, jól éreztem magam, de emellett sokat tanultam és fejlődtem, mind személyes, mind szakmai téren. Nagyon jó volt megtapasztalni, hogy a „lengyel-magyar barátság” tényleg létezik, és mennyire nyitottak felém az emberek. Az egyetlen dolog, amit bánok, hogy nem hosszabb időre mentem Krakkóba. Nagyon megszerettem azt a várost, és biztos vagyok benne, hogy a későbbiekben még visszatérek oda.

